

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/116/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010687
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010687.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti odsúdenému H. C., nar. XX. U. XXXX v O., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 02. mája 2018, č. k. 9PP/36/2018-20, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2018 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného H. C. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol žiadosť odsúdeného H. C. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16. marca 2016, sp. zn. 4T/13/2016 podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 3 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak nespĺňa podmienky materiálne. Ďalej okresný súd konštatoval, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal čiastočné polepšenie. Správanie a vystupovanie odsúdeného je v súčasnosti na požadovanej úrovni, neporušuje ústavný poriadok, príkazy príslušníkov plní, uvedomil si postupne svoje pochybenia.

Odsúdený však podľa názoru okresného súdu nespĺnil druhú z materiálnych podmienok - prognózu, že bude viesť riadny život. Toto hodnotenie podľa okresného súdu vyplýva z hodnotenia osoby odsúdeného a s prihliadnutím na jeho predchádzajúce správanie v ústave na výkon trestu odňatia slobody, kedy nedodržiaval ústavný poriadok na požadovanej úrovni a jeho správanie kolísalo. Nie je možné podľa názoru okresného súdu konštatovať, že správanie odsúdeného sa natoľko zmenilo, že možno od neho očakávať, že povedie v prípade podmieneného prepustenia riadny život. V súvislosti s trestom odňatia slobody, ktorý vykonáva v súčasnosti, jeho doterajšia dĺžka nie je zatiaľ tak výrazná, aby súd mohol konštatovať, že práve tento výkon trestu mal na odsúdeného tak pozitívny vplyv, a že možno očakávať, že po prepustení povedie riadny život. Okresný súd zohľadnil aj skutočnosť, v akom ústave na výkon trestu odsúdený vykonáva trest v čase rozhodovania o podmienenom prepustení, keďže typ ústavu a stupeň jeho stráženia spravidla zodpovedá miere prevýchovy páchatel'a a možnostiam jeho resocializácie. V prípade odsúdeného išlo o ústav s minimálnym stupňom stráženia, v rámci ktorého bol umiestnený v rámci vnútornej diferenciacie v skupine „B“, a z uvedeného okresný súd nemal za preukázané, že v jeho prevýchove došlo do takého stupňa, že by sa mu mal odložiť zvyšok trestu pod podmienkou, že povedie riadny život. Uviedol tiež, že netvrdí, že v prípade, že odsúdený vykoná tento trest, ďalej nebude viesť riadny život a dopustí sa trestnej činnosti, avšak reálny predpoklad, ktorý je súd povinný urobiť na základe spisového materiálu v súčasnosti vychádza v neprospech odsúdeného, resp.

negatívne vzhľadom na predchádzajúcu trestnú činnosť. Riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti a nepriaznivej prognóze sociálneho zlyhania je príliš veľké. Okresný súd tak nemohol zodpovedne dospieť k záveru, že účel výkonu trestu bol dosiahnutý vykonaním doterajšej časti trestu a preto jeho žiadosť zamietol.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú do konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu neodôvodnil. Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal sťažnosti.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného H. C. nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. splnil vykonaním 2/3 uloženého trestu odňatia slobody dňa 13. februára 2018.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu preukazuje len čiastočné polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa. Okresný súd tiež správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť, a dospel k správne mu záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov zaznamenané celkom 4 odsúdenia. V súčasnosti odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na uvedené je možné jednoznačne konštatovať, že odsúdený v minulosti mal možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, avšak počas doby, kedy bol na slobode, prejavoval opakovane sklony k páchaniu trestnej činnosti (predmetného skutku sa dopustil po tom čo bol predtým dvakrát právoplatne odsúdený).

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienené prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky vyplývajúce z vyššie uvedeného ustanovenia a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Neexistuje žiadny rozumný dôvod pre pozitívne rozhodnutie súdu o žiadosti odsúdeného, pretože s ohľadom na jeho doterajší život na slobode existuje obava, že v prípade podmieneného prepustenia na slobodu bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti (a to aj s ohľadom na hodnotenie riaditeľa ústavu).

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.